

عصر آزادی

روز‌نامه فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، ورزشی و سیاسی

صاحب امتیاز: **مؤسسه مطبوعاتی پیمان**

مدیر عامل و مدیر مسئول: **سید فرید پیمان**

رییس هیئت مدیره و سردبیر: **دکتر سید وحید پیمان**

لیتوگرافی و چاپ: **شاخه سبز**

گروه ۴ رتبه بندی معاونت امور مطبوعاتی و اطلاع رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

انتیاز:۴/۴۷

نشانی:

تهران – خیابان حافظ نرسیده به زیر گذر حسن آباد – پلاک ۹۷ – طبقه سوم

صندوقپستی:۷۱۸۴-۱۵۸۷۵

آدرس تبریز: خیابان المان،جنب بن بست یابوری،

ساختمان آریکا ۵۱ طبقه اول

تلفن:۰۴۵۴۴۵۴۴-۳۵۵۵۵۵۵۱

مسئول آگهی ها:۰۴۳۵۰۰۴۲۴۶۶۰۰۹۱

لینک تلگرام: <https:// telegram.me /asrazadi.ir>

Email: asrazadi@ gmail.com

www.asrazadionline.ir

کشف مقبره نقاشی‌شده ۲۲۰۰ ساله

باستان‌شناسان بقایای مقبره ۲۲۰۰ساله‌ای را در ایتالیا کشف کرده‌اند که روی آن تصاویری از شخصیت‌های افسانه‌ای نقاشی شده است.

به گزارش ایسنا به نقل از لایوساینس، باستان‌شناسانی که در ایتالیا مشغول کاوش بودند، مقبره‌ای با قدمت ۲۲۰۰ سال را کشف کردند که در آن تصویری از دو موجود افسانه‌ای غیرمعمول نقاشی شده است. در این نقاشی‌ها موجوداتی با سر و پالانته انسان و پایین‌تنه اسب و دم ماهی به تصویر کشیده شده‌اند. باستان‌شناسان در جریان کاوش در نزدیکی «ناپل» متوجه وجود نوعی مقبره بزرگ با اتاقک‌های مناسب چندین جسد شدند که هنوز ورودی آن با سفال پوشیده شده بود.

درون مقبره، چندین نقاشی روی دیوارها کشف شد. کارشناسان معتقدند که این دو موجود افسانه‌ای احتمالا دو شخصیت اساطیری از خدایان دریا را نشان می‌دهند که معمولا با تاج‌هایی از پنجه‌های خرچنگ به تصویر کشیده می‌شوند؛ البته در نقاشی‌های روی دیوار این مقبره این دو شخصیت درحالی که سعی دارند سپهر بزرگی را در دست بگیرند، نمایش داده شده‌اند. دو کودک پال‌دار شبیه به «کیوبید» (در اساطیر رومی، خدای عشق است) نیز این نقاشی را تکمیل کرده‌اند. این مقبره همچنین مملو از حلقه‌های گل نقاشی‌شده است و در آن نقاشی خیره‌کننده‌ای از «سربروس»، سگ افسانه‌ای مسمر که از دنیای زیرین رومی محافظت می‌کند و «مورکوری» یکی از ایزدان روم باستان نیز وجود دارد. در این مقبره مجرای هم پیدا شد که به عنوان محلی برای قرار دادن پیشکش‌های مخصوص مردگان ساخته شده است.

کاوش باستان‌شناسان در این مقبره همچنان ادامه دارد.

۱۷۰ سالگی نابغه‌ای که پس از مرگ مشهور شد

مسئولان موزه «اورسی» نمایشگاهی را ترتیب داده‌اند که دو ماه یا پانزی زندگی «ون‌گوگ» را در مرکز توجه قرار می‌دهد و آخرین آثار هنری این هنرمند هلندی را در مرکز توجه قرار می‌دهد.

به گزارش ایسنا و به نقل از آرت‌نیوز، امسال با صد و هفتادمین سالگرد تولد «وینسنت ون‌گوگ» مصادف است و دو ماه پایانی زندگی این هنرمند به موضوعی برای نمایشگاه بزرگی در موزه «اورسی» واقع در پاریس تبدیل شده است.

این نمایشگاه که با همکاری «موزه ون‌گوگ» در آمستردام برگزار شده است، «ون‌گوگ در اور سور اواز». ماه‌های پایانی» نام دارد و در مجموع ۴۸ نقاشی از ۷۴ تابلو نقاشی و ۲۵ طراحی از ۳۳ طراحی که این نقاش پست امپرسیونیست در فاصله بیستم مه ۱۸۹۰ تا زمان مرگش در بیست و نهم جولای خلق کرده است را جمع‌آوری کرده است. بسیاری از این نقاشی‌ها برای نخستین بار در پاریس به نمایش گذاشته می‌شوند. «ون‌گوگ» به «اور سور اواز» نقل مکان کرد تا به برادرش «نتو» که یک فروشنده آثار هنری بود نزدیک شود و همزمان تحت‌معالجه «کنتر پل گاشتنه» قرار بگیرد. نخستین گالری نمایشگاه جدید موزه «اورسی» با تمرکز بر دکتر «گاشنه» ترتیب داده شده است. از نظر «گاشنه»، «ون‌گوگ» هم یک دوست و همزمان یک بیمار بود. از جمله آثاری که به نمایش گذاشته شده است به پرتنهایی می‌توان اشاره کرد که «ون‌گوگ» از دکتر «گاشنه» خلق کرد. پرتنه مشهور «دکتر گاشنه» متعلق به سال ۱۸۹۰ میلادی که در سال ۱۹۴۹ به موزه «اورسی» اهدا شده بود نیز در این نمایشگاه ارائه شده است.

این نمایشگاه که از نظر موضوعی به ۶ بخش تقسیم شده است، صحنه‌های روستایی، طبیعت بی‌جان با موضوع گل‌ها، پرتنه و نامه‌های «ون‌گوگ» از جمله نامه‌هایی را شامل می‌شود که این هنرمند هرگز ارسال نکرد. از جمله مشهورترین آثار «ون‌گوگ» که در این نمایشگاه به نمایش گذاشته شده‌اند، به «گندمزار و کلاخ‌ها»(۱۸۹۰) می‌توان اشاره کرد. «ون‌گوگ» در ۳۰ مارس ۱۸۵۳ میلادی در «ووندرت» واقع در هلند متولد شد. با اینکه او گاهی در دوران کودکی طراحی می‌کرد، اما استعداد هنری او تا حد زیادی تا سن ۲۷ سالگی کشف‌نشده باقی مانده بود.

امروزه این هنرمند هلندی را برای سبک منحصرفردی می‌شناسیم که در خلق تابلوهای نقاشی خیره‌کننده‌اش به کار می‌برد. حالا تشخیص منظره‌های چشم‌نواز، پرتنه‌های تأثیرگذار و طبیعت‌های بی‌جان سرزنده‌ای که با استفاده از رنگ‌های ضخیم، ضربات قلم‌مو سریع و ترکیب رنگ با نشاط او خلق شده‌اند، کار دشواری نیست؛ البته آثار هنری «ون‌گوگ» از همان ابتدا این ویژگی‌های مشخص را شامل نمی‌شدند و سبک ویژه او به مرور زمان و در طول مراحل متفاوت زندگی کوتاه او شکل گرفت. «ون‌گوگ» یک روز در اتاقی در مهمانخانه‌ای واقع در شهر «اور سور اواز» از خواب برخاست و به روال هر روز با بومی در دست برای نقاشی کردن از مهمانخانه خارج شد. همان شب با زخمی کشنده ناشی از شلیک گلوله به مهمانخانه بازگشت و دو روز بعد یعنی در ۲۹ جولای ۱۸۹۰ درگذشت.

مفهوم گردشگری شهری از دهه ۱۹۸۰ وارد تحقیقات آکادمیک شده است. این نوع گردشگری، شاخه ای از گردشگری است که سعی دارد، گردشگری را به عنوان یک پدیده مهم و مؤثر در تغییرات شهری و توسعه شهری مورد بررسی قرار دهد. نواحی شهری به دلیل آنکه جاذبه های تاریخی و فرهنگی بسیار زیادی دارند، اغلب مقاصد گردشگری مهمی محسوب می شوند. شهرها به لحاظ داشتن تاریخ طولانی و استقرار نمادهای باستانی، تاریخی و فرهنگی، ارزش های ملی هر کشوری به حساب می آیند. درواقع چون شهرها، جاذبه های متنوع و بزرگی از قبیل موزه ها، بناهای یادبود، تآتراها، پارک ها، شهرهای بازی، مراکز خرید و مناطقی که معاری تاریخی و مکان هایی مربوط به حوادث مهم با افراد مشهور را دارند، مقاصد گردشگری، گردشگران بسیاری را جذب می کنند.

تبریز از جمله شهرهایی است که در صدر شهرهای تاریخ ساز و تحول آفرین کشور بوده است. جایگاه بی بدیل این شهر در رتبه «اولین»، در بسبباری از زمینه ها و حوزه ها حکایت از اثربخشی و ظرفیت های چندوجهی آن در طول تاریخ داشته است. جایگاه ممتاز تبریز در میان شهرهای کشور و منطقه روشن است و نیاز چندانی به معرفی شواهد و نشانه ها نیست، اما تلاش هایی که برای معرفی و ثبت تأثیرات تاریخی این شهر و نقش آن در فرهنگ ایرانی و تمدن اسلامی شده است، متناسب با شأن آن شهر نیست. جایگاه این شهر در شکل گیری مکاتب هنری و تأثیر آن بر دیگر مکاتب هنری از ماوراء النهر تا بین النهرین نشان از اهمیت تاریخی آن در هویت بخشی و شکل دهی به فعالیت های هنری و فرهنگی در قلمروی تمدن اسلامی دارد. به عبارتی، تبریز دارای ظرفیت جذب گردشگران داخلی و بین المللی در عرصه های مختلف هنری و فرهنگی، سیاسی، اقتصادی و… دارد و در صورتی که مدیران شهری تبریز برنامه های منسجم و متمرکز داشته باشند، می توانند از این ظرفیت استفاده نموده و با جذب گردشگران از داخل و یا خارج کشور، گامی در توسعه همه جانبه شهر تبریز داشته باشند.

گردشگی شهری

گردشگری شهری عبارت است از مسافرت به شهرها با انگیزه های مختلف براساس جذابیت های مختلف و امکانات و تسهیلاتی که شهر دارد و در شخص ایجاد جذایت می کند. به طور کلی و عمده، توریسم شهری دو انگیزه و هدف اصلی را دنبال می کند که عبارت است از اهداف تجاری اهداف فرهنگی. نخستین شرط موفقیت هر شهر در توسعه گردشگری، وجود زیرساخت های مناسب شهری و مدیریت عادلانه و مدبرانه در عرصه های سیاسی، فرهنگی، اجتماعی و مانند اینها است. دومین شرط برای تضمین موفقیت سیاست توسعه گردشگری شهری، تنسیق و آمایش جاذبه های شهر و ایجاد تسهیلات و امکاناتی است که دسترسی به جاذبه ها بر بیش از پیش آسان کند. این نوع گردشگری، علاوه بر منافع خاص اقتصادی، می تواند به حفاظت آثار تاریخی و توسعه تأسیسات زیربنایی منجر شود و در بعضی از موارد یک نیروی حیاتی برای توسعه کالبدی و فیزیکی شهر باشد.

گردشگری فرهنگی

مقصود از گردشگری فرهنگی آن بخش از صنعت (فعالیت) گردشگری است که به جذابیتهای فرهنگی خاص توجه می کند. این جنبه های جذابیت متفاوت اند و شامل کارهای انجام شده، موزه ها، نمایشگاه ها و از این قبیل چیزها می شود. در کشورهای توسعه یافته، جذابیت های فرهنگی شامل حوزه های هنری، نمایش نامه ها، ارکسترا، سایر کارهای هنری و موسیقی می شود. در این نوع گردشگری، مسافر به محل خاصی می رود تا از یک موزه شهر مثل پرادو در مادرید یا لوور در فرانسه

گردشگری شهری یا فرهنگی گامی در توسعه تبریز

میر داوود هاشمی- پژوهشگر دکتری جامعه شناسی، دانشگاه تبریز

بیشتر سفر می کند.

دو نوع موارث تاریخی و فرهنگی داریم:

موارث فرهنگی غیر منقول: شامل تپه ها، محوطه ها، بناها، کتیبه ها، نقش برجسته ها، گورستان های باستانی، شهرها و بافت شهری است. این آثار قابل نقل و انتقال نیستند و باید در محل خود حفظ و نگهداری شوند، البته گاه ضرورت ایجاب می کند که با یاری گرفتن از تکنولوژی جدید برای حفاظت بهتر برخی از این آثار به جایگاه های امن منتقل شوند.

موارث فرهنگی منقول: شامل اشیای باستانی و تاریخی و هنری است که در گنجینه های ملی و شخصی نگه داری و به اشیای زیرخاکی یا موروثی و هنری تقسیم می شوند.

هر فرهنگی در برخورد با دیگر فرهنگ ها توانایی های خود را می سنجد و اصلی ترین ابزار برای رسیدن به این نتیجه سیاحت است. سیاحت آدمی را با اقلیم های تازه و انسان ها و فرهنگ های دیگر آشنا می کند. شناخت فرهنگ ها و انسان ها یک پیامد بزرگ دارد آن هم شناخت انسان از خویشتن است. این هنر بزرگ از سیاحت، یعنی سفر کردن و مسافر پذیرفتن بر می آید. فرهنگ جاذبه اصلی گردشگری است بدون فرهنگ به تفاوت ها را ایجاد می کند همه مکان ها شبیه به هم به نظر می رسند، سفر کردن و آشنا شدن با دیگر مردمان باعث ایجاد اشتغال، سازندگی در محیط، توسعه و بهبود شبکه های حمل و نقل و در نهایت بهبود کیفیت زندگی می شود و سطح فرهنگ و دانش مردم را ارتقا می دهد و این باعث حفظ و حراست از ابنیه ها و آثار تاریخی می شود.

تأثیرات حفاظت از محیط و اماکن تاریخی در توسعه گردشگری

در برخی از شهرها برای بازسازی و احیای حفاظت از شهرهای باستانی، اماکن تاریخی و زیارتگاهها و معابد، پیشرفت های قابل توجهی صورت گرفته است. زیرا این اماکن جذابیت های منحصر به فردی برای گردشگران دارد. میراث فرهنگی شامل آثار باقی مانده از گذشتگان است که شناختن حرکت آنان در طول تاریخ می باشد و با شناسایی آن، زمینه شناخت هویت و خط حرکت فرهنگی او میسر می شود و از این طریق زمینه های عبرت برای انسان فراهم می شوند. در این میان میراث تاریخی، مهم ترین بخش صنعت گردشگری به عنوان منابعی پویا و چند کارکردی و تبلوری از تمدن و فرهنگ تاریخی ملت هاست. که مؤلفه های گوناگون فرهنگی، تاریخی و اخلاقی دارد، برای گردشگران به ارث گذاشته شده است. این مکان ها و بناهای تاریخی ادامه فضاها و مکان های تاریخی که مربوط به احساسات مشخص تاریخ انسانی است به فرهنگ ها، جوامع و اقتصادهای در حال توسعه مرتبط شده است. اورباسل در خصوص گردشگری در شهرهای تاریخی به نکات جالب توجهی اشاره نموده و معتقد است که نواحی شهری در گذشته، مکان های برجسته ای برای تولیدات بودند، اما امروزه به مراکز مصرف تبدیل شده اند. برای بسیاری از شهرها این تغییر نقش به تأکید بر روی صنعت گردشگری به عنوان موتور رشد اقتصادی منتهی می شود. رابرتسون تأکید می کند که شهرها بر نگهداری میراث تاریخی خود تأکید داشته باشند.

امروزه یکی از کارکردهای مهم شهرها، ارائه خدمات گردشگری است و در اکثر کشورها، اقتصاد ملی به شدت به گردشگری شهری وابسته شده است. در این راستا توجه جدی مدیران شهر تبریز در اتخاذ برنامه هایی که منجر به رونق گردشگری شهر تبریز شود، می تواند منجر به رونق گردشگری شهری شود و در نهایت نیز رونق گردشگری، توسعه همه جانبه را برای تبریز به دنبال خواهد داشت.

مورد توجه برنامه برزان دولتی و شرکت های خصوصی قرار گرفته است. بسیاری از کشورها به صورت فراینده ای به این حقیقت پی برده اند که برای بهبود وضعیت اقتصادی خود باید ابتکار عمل به خرج دهند و درصدد یافتن راه های تازه ای برآیند. آگاهی جوامع از اینکه گردشگری منبع درآمد ارزی بسیار مناسب و قابل ملاحظه ای در اختیار اقتصاد یک کشور قرار می دهد، باعث شده که گردشگری مفهومی بسیار گسترده در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی پیدا کند و به عنوان یک صنعت تلقی شود.

جاذبه های گردشگری یک مقصد، تنها به ویژگی های محیط طبیعی یا ابنیه، صنایع دستی و نظایر آن خلاصه نمی شود. در واقع رویدادهایی که در یک مقصد رخ می دهند، خود می توانند به عنوان منبعی مهم برای جذب گردشگران به حساب آیند. این موضوع تا آن حد اهمیت می یابد که ممکن است یک مکان از جاذبه های شناخته شده کم بوده باشد، لیکن تدارک و برگزاری یک رویداد واجد اهمیت به جذب طیف وسیعی از گردشگران به آن محل بیانجامد. بررسی ها نشان می دهد که از دهه قرن بیستم، برای جذب گردشگر، میزبانی رویدادهای مختلف به نوعی مسابقه در بین مجامع تبدیل شد و کشورها و مناطق مختلف برای پذیرش میزبانی از هر کوششی دریغ نداشتند. امروزه سیاست گذاری متولیان گردشگری، متمرکز بر برگزاری رویدادهایی در سطوح مختلف استانی، ملی و بین المللی و در مقاطع مختلف سال خصوصا در ماه ها و فصول کم رونق گردشگری هستند.

فرهنگ و آثار آن در توسعه گردشگری

فرهنگ را از جهتی به فرهنگ مادی و معنوی بخش بندی کرده اند، فرهنگ مادی را شامل همه وسایل و ابزارهای مادی و آنچه به دست بشر از ماده طبیعی ساخته می شود و شیوه ها و فرایندهای ساخت و ساز آن ها می دانند و فرهنگ معنوی را شامل ارزش ها، دیده ها و باورها، اندیشه ها و فن ها یعنی آداب و رسوم و سنت ها و اعتقادات ذهنی انسان ها می دانند. جاذبه های فرهنگی عبارت است از کلیه تجلی ها و تبلور های بیرونی و رسمی فرهنگ یک کشور که می توان آن ها را دید، نمایش داد یا اجرا کرد، این خود بخشی از محصول گردشگری است. یک ویژگی مهم جاذبه های تاریخی و فرهنگی را از سایر جنبه های گردشگری متمایز می کند، و آن وجود آگاهی و اطلاعات قبلی در مورد این جاذبه هاست که انگیزه سفر گردشگری را برای بازدید از این آثار فراهم می آورد و گردشگر به منظور معرفت شناسی

دیدن نماید، یا در سالتی بنشینند که ارکستر سمفونی وین، برنامه اجرا می کند. در مناطق در حال توسعه این مکانها به صورت محلهای مذهبی، هنرهای دستی یا فعالیتهای فرهنگی در می آید. نمونه ای از این بازدید از جامعه آمیش در شهرستان لنگکتر در پنیسیلوانیاست. در اینجا زندگی به سبک گذشته است و از برق و تلفن هیچ استفاده ای نمی شود.مردم به این مکان روی می آورند و این مسافرتها منبع درآمد بزرگی به حساب می آید، زیرا هنرهای دستی و غذاهای دست پخت به میهمانان عرضه می شود. مکانهای توسعه یافته از این نظر جذابیت دارند که جامعه و فرهنگ بومی می توانند اثرات بالقوه بر این صنعت بگذارند. گردشگرهای فرهنگی از نظر ماهیت، افراد متعلق به فرهنگهای مختلف و گروه های مذهبی- سنتی و کسانی که به سیستم اقتصادی پیشرفته تعلق دارند، همه را در یک جا گرد هم می آورند. گردهمایی این افراد مختلف در بستر یک تجربه گردشی می تواند اثرات زیادی داشته باشد. به ویژه می توان این اثرها را بر جامعه سنتی و محلی مشاهده کرد.

گردشگری فرهنگی طبق اصول جهانی به ۲ نوع تقسیم می شود:

گردشگری نوع اول که شامل دیدار از سایتهای ملموس مانند موزه ها، سایت های تاریخی، باستان شناسی، معماری و … می شود.

گردشگری نوع دوم که شامل آثار میراثی ناملموس مانند آداب و رسوم، فرهنگ، نوع معیشت و … جنبه های علمی مردم شناسی یا میراث معنوی می باشد. ارائه تعریف دقیقی از میراث معنوی نیازمند تعریف دقیق فرهنگ است. به همان اندازه که اختلاف نظر در تعریف فرهنگ وجود دارد، در این نوع میراث نیز اختلاف دیدگاه به چشم می خورد. اما همه در این واقعیت اشتراک نظر دارند که میراث فرهنگی معنوی، بنیادی ترین جنبه های حیات اجتماعی و فکری ملت ها، منشأ هویت ها، تنوع و خلاقیت است. گردشگری فرهنگی، روندی است که باعث می شود مردم یک روستا، گروه یا ملت گرد هم جمع شده اثر فرهنگی را خلق کنند یا در یک رویداد فرهنگی، برنامه اجرا کنند. این روند گاهی مواقع مهمتر از خود شی یا رویداد است. میراث فرهنگی و معنوی تظاهرات و نمادهای متنوع و گسترده ای دارد. اعم از اینکه با زبان، سنتهای شفاهی، دانش سنتی، خلق فرهنگ مادی و نظام های ارزشی مربوط باشد یا با هنرهای نمایش و نظایر آن.

امروزه توسعه گردشگری در تمامی عرصه ها، چه در سطح ملی و منطقه ای و چه در سطح بین المللی

باید ناباورانه بنویسیم؛ داریوش مهرجویی به قتل رسید

بوده، پس از «سنتوری» به سراغ ساخت فیلم‌هایی رفت که دیگر مثل قبل علاقه‌مندان و مخاطبانش را راضی نمی‌کرد؛ فیلم‌هایی که اگرچه شاید با دغدغه شخمی و اجتماعی مهرجویی ساخته شدند اما انتظار طرفداران مهرجویی را برآورده نکردند و این تصور را پیش آوردند که شاید دوران اوج او هم با تاراج «سنتوری» به پایان رسیده است.

اما مهرجویی که چند سالی بود می‌خواست قصه‌ای دیگر از «سنتوری» بسازد، در آستانه نهمین دهه زندگی‌اش فیلم «لامینور» را ساخت که سال گذشته اکران شد.

و اما یکی از آخرین برنامه‌های که برای داریوش مهرجویی تدارک دیده شد، در ۲۳ اردیبهشت ماه ۱۴۰۰ انجمن فیلم کوتاه ایران بزرگداشتی برای داریوش مهرجویی ترتیب دادند که در آن نشان ایسفا را اهدا کردند.

در بخشی از مراسم به روال سال‌های قبل که تندیس ایسفا به فیلم ساز قدیمی اهدا می شد، فیلم کوتاهی پخش شد که در آن نشان ایسفا در منزل داریوش مهرجویی به او اهدا شد، این فیلم ساز سخنان کوتاهی را خطاب به فیلم سازان مطرح کرد که از اهمیت این نوع فیلم سازی سخن می گفت و تأکید می کرد که فیلم سازی کوتاه‌کار سختی است چون در زمان کوتاه باید حرفت را مطرح کنی .

خالق «آجاره نشین‌ها»، «هامون»، «لیلا»، «مهمان مامان» ، «سارا» یادآور شده بود که خودش ۱۰ فیلم کوتاه ساخته است و از دست اندرکاران آکادمی فیلم کوتاه که در این روزگار کرونا زده این نشان را به او دادند، تشکر کرده بود. داریوش مهرجویی فیلم‌های چون الماس ۰.۲۳، آقای هالو، مدرسه ای که می‌رقتم، بانو، درخت گلایی، میکس، دختر دایی گمشده، بمانی،طهران تهران، آسمان محبوب، چه خوبه برگشتی، نان‌چی‌پوش، اشباح و … را هم در کارنامه هنرمندی‌اش دارد و در گزارش‌های بعدی مسبوسطر درباره کارنامه سینمایی‌اش خواهیم نوشت.

«منبعی که برای تاریخ تولد داریوش مهرجویی به آن استناد شده، دانشنامه سینمای ایران تألیف عباس بهارلو است که ۱۷ از ۱۲۱۹ سال ۱۳۱۹ در آن قید شده در حالی که در برخی منابع دیگر مثل ویکی‌پدیا سال ۱۳۱۸ درج شده است.

می‌ماند چونچوان‌ها هر روز مشتاق فیلمسازی می‌شوند و جلو می‌آیند. سینما تفریح مردم است و برای همین، این همه سینما در سال‌های اخیر ساخته شده است؛ هر چند جای افسوس دارد که وقتی ما می‌گفتیم سینما کم است، چیزی نمی‌ساختند اما حالا که وضع فیلم‌ها به اینجا رسیده، این همه سالن سینما ساخته شده است.

مهرجویی که روزگاری به آمریکا رفت تا در دانشگاه فقط سینما بخواند، رشته اصلی‌اش را به فلسفه با گرایش سینما تغییر داد و در دهه ۱۳۴۰ شروع به فیلمسازی کرد تا سال ۴۸ که یکی از آثار ماندگار سینمای ایران یعنی «گاو» را ساخت؛ فیلمی که تولیدش سختی‌های خود را داشت و تهیه‌کننده‌های زیادی آن را رد می‌کردند، چون آن روزها دور، دور فیلم‌هایی مثل «کنج قارون» با رقص و آواز بود. او در همان سال‌های قبل از انقلاب چند فیلم دیگر از جمله «دایره مینا» را ساخت و چند سال بعد از انقلاب هم با «آجاره نشین‌ها» یکی از بهترین فیلم‌های کمدی سینما